Questions I get asked: Divorce & remarriage 1 of 2 - 20210529
Vragen die mij gesteld worden: Echtscheiding en hertrouwen 1 van 2 – 20210529

Hallo allemaal,
Haat je het niet als jouw woorden uit hun verband worden gerukt? Iemand die je woorden uit hun verband rukt, kan die woorden met overtuiging geloven, ook al weet je dat je niet bedoelde wat zij denken. Het kan moeilijk zijn om hen zover te krijgen dat ze ophouden te geloven in wat ze denken dat je zei, om in plaats daarvan te geloven wat je werkelijk zei.

Als het gaat om het Woord van God, kunnen woorden en cultuur die uit hun verband worden gerukt bijzonder schadelijk zijn. Iemand zal je met hand en tand bestrijden voor wat hij gelooft dat het ware en nauwkeurige Woord van God is, terwijl in werkelijkheid wat in de Schrift bedoeld werd, niet is wat hij gelooft. Zij hebben God uit zijn verband gerukt. Overtuigingen die gebaseerd zijn op Gods Woord en uit hun verband zijn gerukt, vormen vaak bolwerken die niet gemakkelijk te overwinnen zijn, al worden de geschiedenis en de context ervan uitgelegd.

Om ons die moeite te besparen over het onderwerp huwelijk en echtscheiding, gaan we de Joodse geschiedenis en de Oud Testamentische Mozaïsche wet in de context plaatsen die de jongen Jezus gekend zou hebben en die Hij besprak toen Hij in de tempel was en met de oudsten sprak toen Hij 12 jaar oud was. Laten we praten binnen de context van de scholen van religieus denken van Zijn tijd, toen Hij Zijn bediening begon op ongeveer 30 jarige leeftijd. Laten we eerst begrijpen wat een Jood in Jeruzalem in de 1e eeuw zou hebben geweten en geloofd.

God geeft de Israëlische echtscheidingswet, ongeveer 1300 v. Chr.
Bedenk dat God het huwelijk schiep toen de Here God (Christus) in de hof van Eden Eva naar Adam bracht, waardoor Hij het middelpunt van hun huwelijk werd. Dat zij hun hele leven samen leefden, onthult de oorspronkelijke bedoeling: Het huwelijk is bedoeld tot de dood.

Maar in het besef dat alles wat Hij schept of aan de mens geeft, misbruikt, beschadigd of vernietigd kan worden, en de gevallen mens kennende, voorzag God ook in een ontsnappingsmogelijkheid voor het geval iemand tekort zou schieten. Opdat ieder mens opnieuw zou kunnen beginnen als de oorspronkelijke bedoeling van hun huwelijk onherroepelijk verloren was gegaan, gaf Hij Mozes de wet op de echtscheiding.

Deuteronomium 24:1-4, rond 1300 v. Chr.
"Wanneer een man een vrouw genomen heeft en haar getrouwd heeft, en het geschiedt, dat zij in zijn ogen geen gunst vindt, omdat hij onreinheid in haar gevonden heeft, laat hij haar dan een scheidingsbrief geven en die in haar hand leggen en haar uit zijn huis wegzenden. En als zij uit zijn huis gegaan is, <u>mag zij gaan en de vrouw van een ander worden</u>. En als de tweede man haar haat en haar een scheidingsbrief geeft, of als hij sterft, kan de eerste man haar niet weer tot zijn vrouw nemen, want zij is de vrouw van een ander geweest; dat zou een gruwel zijn en het land doen zondigen, dat de Here God u als erfenis gegeven heeft."

Tom, Joe, en Betty...
Dat is het. Dat is alles wat God aan Israël gaf als een scheidingswet. Merk op dat de gescheiden mensen beiden vrij zijn om te hertrouwen, zonder schuld tegenover God of de mens. Zo werd het onderwezen en gepraktiseerd tot en met de tijd van Jezus. De enige voorwaarde is dat zij, eenmaal getrouwd en gescheiden, mogen hertrouwen maar niet kunnen terugkeren naar hun eerste echtgenoot.

Waarom? Want laten we zeggen dat je Tom en Joe hebt, en Betty is eerst met Tom getrouwd, dan scheidt hij van haar, en trouwt zij met Joe. Als God het niet zou verbieden, zou Betty kunnen zeggen: "Ik had het beter met Tom dan met Joe, dus ik ga een verhouding met Tom aan en verbreek zijn nieuwe huwelijk om naar hem terug te keren."

Door dat te doen, wordt het doel van de wet van echtscheiding teniet gedaan. Het huwelijk was bedoeld tot de dood, tenzij het huwelijk onherstelbaar was, en daarom voorzag God in een uitweg, de echtscheidingswet. Als men Israël toestond het huwelijk zo lichtvaardig te behandelen, in feite naar believen van echtgenoot te wisselen naar gelang iemands lust, zou dat lust en overspel in de

samenleving introduceren. Dus God zei dat als je eenmaal gescheiden bent, je niet terug kunt keren naar een eerdere echtgenoot. Je mag opnieuw trouwen, maar niet met een eerdere echtgenoot.

(God geeft geen definitie van wat "in haar enige onreinheid gevonden" betekent, en dat was het onderwerp van discussie vanaf Mozes tot in de tijd van Jezus. Wij weten dat de reden waarom veel van de wet vaag was, was dat de mensen met God moesten wandelen om te weten hoe Hij wilde dat Zijn wet op een bepaalde situatie zou worden toegepast. Maar de mens is de mens en tegen de tijd van Jezus hadden de Farizeeërs meer dan 800 van hun eigen wetten toegevoegd om te proberen elke handelwijze voor elke mogelijke situatie te definiëren. En het waren deze extra wetten waartegen Jezus voortdurend onderwees).

Spoel ongeveer vierhonderd jaar vooruit, rond 900 v. Chr...
Toen Salomo rond 930 v. Chr. stierf, zei zijn opvolger, Rehoboam, dat hij de belastingen voor het volk veel hoger zou maken dan Salomo. Als gevolg daarvan braken 10 stammen af van Juda, Benjamin, de Levieten en een overblijfsel van andere stammen die de Heer liefhadden rond Jeruzalem, en trokken naar het noorden, naar Samaria. (Lees hierover in het geheel van 1Koningen 12)

Daar benoemden zij hun eigen koning, Jeroboam, hun eigen priesterschap uit de laagste mannen van de samenleving, als een wrok tegen God en verwerping van Hem en Zijn wegen. Eenvoudig gezegd: zij wilden niet naar Jeruzalem gaan om de Heer te aanbidden. Toen Israël zich met hen scheidde, werd Juda een eigen natie met Benjamin en de Levieten die als priesters bleven dienen in de tempel in Jeruzalem, en een overblijfsel uit de andere stammen die trouw bleven aan de Heer. Maar in algemene zin kunnen we zeggen dat er 10 stammen waren die zich afsplitsten van Juda en Benjamin.

Daarom zie je in het Oude Testament verwijzingen naar de "koning van Israël" en de "koning van Juda". Zij leefden ongeveer 200 jaar naast elkaar in een ongemakkelijke relatie; Juda had meestal goede koningen zoals Josafat en Josia, en Israël had meestal ongoddelijke koningen zoals Achab. God zond vele profeten naar Israël, waaronder Elia, om te proberen hen tot Hem terug te brengen.

God scheidt van Israël: 722 v. Chr.
Israël was de Heer voortdurend ontrouw en koos ervoor Baäl en andere goden te aanbidden. Tenslotte had God geen andere keus dan hen de gevolgen van hun daden te laten ondergaan, en scheidde Hij geestelijk van hen. Israël (de 10 noordelijke stammen) werd zonder Zijn bescherming veroverd door de Assyriërs in 722 v. Chr., ongeveer 200 jaar na de dood van Salomo en hun opstandige breuk met Juda en de Heer. Deze 10 stammen van Israël worden de "Verloren stammen van Israël" genoemd.

Dit wordt behandeld in 2Koningen 17, inclusief hoe Assyrië veel vreemdelingen naar Samaria bracht, zodat na verloop van tijd de overgebleven Joodse bevolking zich vermengde met de niet-Joodse immigranten. Deze "halfbloed" Joden, die een verwrongen versie van de God van Israël aanbaden, werden de gehate Samaritanen in de evangeliën. Je zult je herinneren dat Jezus in Johannes 4 een Samaritaanse vrouw om water vroeg, en haar in v22 zei: "Jullie weten niet wat jullie aanbidden, maar wij weten wat wij aanbidden, want de redding komt van de Joden." Hun geschiedenis was hen beiden bekend.

God scheidde van Israël zegt u? Jeremia in ongeveer 600 v. Chr
Jeremia leefde na de vernietiging van Israël, maar net voor en tijdens de tijd dat Juda werd vernietigd vanwege haar ontrouw. De Heer spreekt tot Jeremia over ontrouw Israël en hoe Juda in haar voetsporen treedt. Jeremia 3:1-8 beschrijft deze geschiedenis en de zaak van de Heer tegen Israëls overspel en (geestelijke) ontucht met Baäl:

Zij zeggen: "Als een man van zijn vrouw scheidt en zij wordt de vrouw van een andere man, zal zij dan weer tot hem terugkeren? Zal het land dan niet zeer verontreinigd worden? Gij hebt met vele minnaars de hoer gespeeld, maar keert tot Mij terug zegt de Here ....(v8)...en toen Ik al de gevallen zag waarin het afvallige Israël overspel heeft gepleegd, scheidde Ik van haar en gaf haar een scheidbrief. En haar verraderlijke zuster Juda zag het en was niet bang, en speelde ook de hoer..."

Hosea
Deze gebeurtenis dat God van Israël scheidde, leidde tot hun vernietiging in 722 v. Chr., en was het onderwerp van het boek van Hosea, die in die tijd leefde. De Heer zegt tegen Hosea dat hij een

prostituee tot vrouw moet nemen, en er is enige discussie over de vraag of dit een allegorie of een feit was. Maar we weten wel dat de Heer in 2:2 het Israëlische echtscheidingsvonnis aanhaalt (aan Israël) dat voor de oudsten van een stad moest worden uitgesproken, samen met de schriftelijke scheidingsakte: "...gij zijt niet (meer) mijn vrouw, noch ben ik (meer) uw man..."

In 2:8 van Hosea voel je de pijn van de Heer over Israëls verraad en Zijn pijn om van haar te scheiden, want Hij zegt in vers 8: "Want zij wist niet, dat Ik het was, die haar graan en wijn en olie verschafte, en haar voorspoed gaf met goud en zilver, waarvoor zij Baäl de eer gaf."

In de verzen 14-23 spreekt de Heer over een toekomstige dag: "Ik zal haar verleiden (het hof maken) en haar in de wildernis brengen en teder tot haar spreken...en te dien dage zal zij Mij Ishi (echtgenoot, een term van vertedering) noemen en niet meer Baali (meester)."

Hij gaat verder met te zeggen in v19-20: "Op die dag zal ik je voor altijd aan mijzelf verbinden. Ik zal u Mijzelf ten huwelijk geven in gerechtigheid en rechtvaardigheid, en ook in liefdevolle vriendelijkheid en barmhartigheid. En ook in trouw, want gij zult Mij trouw kennen, want gij zult de Here kennen." (Het woord "Heer" is hier "Jahweh", of YHWH, die wij kennen als Jezus, wat de Griekse transliteratie is van Jahweh, of Joshua, of strikter gezegd, YHWH). Dus de Heer, Christus, zegt tegen Israël dat er een dag zal komen waarop zij Hem zullen kennen - Christus Jezus.

Spoel 300 jaar vooruit: God haat het misbruik van Zijn scheidingswet, ongeveer 400 v. Chr
In de tijd van Maleachi, ongeveer 400 v. Chr., gebruikten de corrupte priesters de vaagheid van de echtscheidingswet om naar believen te trouwen en te scheiden, zozeer zelfs dat God zei: "Ik haat echtscheiding". Dat was geen leerstellige uitspraak, want Hij was het die om te beginnen de wet op de echtscheiding gaf. Hij haat dus niet Zijn eigen wet, Hij haat echtscheiding zoals zij die gebruikten.

Hij haat het misbruik van Zijn wet van echtscheiding, want het feit dat Hij de wet van echtscheiding gaf, betekent dat er tijden zijn dat echtscheiding Zijn voorziening is voor een onschuldige echtgenoot.

De priesters in Maleachi's tijd offerden ook alleen het slechtste van de dieren, het slechtste van het graan, en zij handhaafden niet de voorschriften over het geven van tienden, die grotendeels bedoeld waren om ervoor te zorgen dat niemand in Israël een gebrek leed. Veel voorgangers hebben Maleachi 3 geciteerd alvorens zij een offer ophaalden, zich misschien niet realiserend dat van de 6 tienden die in 7 jaar werden gegeven (geen tiende in het 7e jaar) er 4 teruggingen naar het volk of helemaal nooit naar de priesters gingen. De meeste gingen terug naar de gever van de tiende, nadat de priesters er genoeg uit hadden gehaald voor het offer en hun eigen levensonderhoud.

En zo hebben we de basis gelegd van geschiedenis en de Joodse cultuur, om nu naar het leven van Jezus in de eerste eeuw te gaan. Jezus heeft nooit een van de Mozaïsche wetten tegengesproken, hoewel Hij wel veel van de 800 wetten van de Farizeeën, die aan de wet waren toegevoegd, tegensprak. Het was tenslotte Christus die tot Mozes sprak vanuit de brandende braamstruik - Jezus beweert Degene te zijn die tot Mozes sprak in Johannes 8:56-59 wanneer Hij Zichzelf identificeert als de "IK BEN".

Dus alles wat je denkt dat Jezus zei over huwelijk en echtscheiding moet geplaatst worden binnen de context dat Hij de auteur is van de Mozaïsche wet en als de Zoon des mensen, goed op de hoogte is van de betekenis en de oorspronkelijke bedoeling ervan. En we zullen volgende week kijken naar wat Jezus zei dat gebaseerd was op de echtscheidingswet uit Deuteronomium 24:1-4. Tot dan, zegen!
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en email me op cwowi@aol.com

Questions I get asked: Divorce and remarriage 2 of 2 – 20210605
Vragen die mij gesteld worden: Echtscheiding en hertrouwen 2 van 2 – 20210605

Hallo allemaal,
Vorige week vertelde ik over Israëls geschiedenis met betrekking tot de echtscheidingswet, hoe die werd gebruikt en misbruikt, van Mozes tot Maleachi. Toen God het huwelijk uitvond moest Hij ook een uitweg verzinnen zodat gebrekkige mensen in een zondige wereld opnieuw konden beginnen, en dat is wat de scheidingswet van Deuteronomium 24:1-4 biedt.

400 jaar na Maleachi, in de tijd van Jezus
God zond Zijn zoon in de volheid van de tijd, en de jonge Jezus in de 1e eeuw na Christus zou alles hebben geleerd wat ik vorige week heb verteld, en nog veel meer. De meeste jongens uit die tijd moesten de 5 boeken van Mozes uit hun hoofd leren en ze op 5- of 6-jarige leeftijd kunnen opzeggen (Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium).

Dat is nog eens een kleuterklas! Dus Hij kende Gods scheidingswet, kende Israëls geschiedenis van ontrouw aan (Hem), wist hoe (Hij) van Israël was gescheiden, wist hoe de priesters in Maleachi's tijd de scheidingswet misbruikten die (Hij) hen had gegeven. Hij kende het beoogde doel ervan omdat Hij het gaf!

Huizen van Hillel en Shammai
In het begin van de eerste eeuw ontstonden twee scholen van denken. De ene was het 'Huis van Hillel' en de andere was het 'Huis van Sjammai'. Rabbi Hillel stierf rond het jaar 10 n.Chr. en misschien kende hij de jongen Jezus, als we bedenken dat Jezus in 4 v.Chr. werd geboren en op 12-jarige leeftijd de tempel bezocht - ongeveer 2-3 jaar voordat Hillel stierf. We weten het niet. Maar Rabbi Sjammai leefde tot ongeveer het jaar 30 na Chr. en kan Jezus heel goed gekend hebben.

Zij maakten beiden deel uit van de Joodse leiders die zo'n 800 van hun eigen wetten toevoegden aan de 613 wetten van Mozes, en het waren deze 800 wetten waarover Jezus met de leiders discussieerde. Wat de Israëlische echtscheidingswet betreft, leerde Hillel dat de "onreinheid" die een man bij zijn vrouw zou kunnen aantreffen, een verbrande maaltijd kon omvatten die zij voor hem had gekookt. Dat klopt mensen, Hillel onderwees dat als de vrouw een maaltijd verbrandt, dit een reden voor echtscheiding is.

Shammai echter leerde dat het Gods bedoeling was dat het huwelijk levenslang zou zijn, en dat echtscheiding daarom voor iets veel serieuzer moest zijn, zoals ontucht, misbruik, verlating, verwaarlozing, of andere ernstige zaken. Dit waren de 'hete' onderwerpen in Jezus' tijd, en dat brengt ons bij Jezus' uitspraken over huwelijk en echtscheiding. Nu kennen we de geschiedenis, nu hebben we de context - althans in het kort.

Het verschil tussen overspel en hoererij volgens Jezus
In Mattheüs 5:21-22 stelde Jezus boosheid zonder oorzaak gelijk aan moord, door te stellen dat als een man zonder oorzaak boos is op zijn broeder, hij gevaar loopt voor de hel. Dat stelt onrechtvaardige woede gelijk aan de daad. Het stelt de verbeelding van haat gelijk aan moord.

In 5:28-32 doet Jezus hetzelfde met betrekking tot de gedachte aan seks. Met lust naar een vrouw kijken is overspel plegen. Dat is waar we moeten pauzeren. Onze definitie van overspel is vaak anders dan Zijn definitie van overspel, en dat leidt tot verwarring wanneer we Zijn woorden proberen te begrijpen. Begrijp wat Jezus zei: Naar een vrouw kijken met lust staat gelijk aan het plegen van de daad. Iemand haten zonder reden is hetzelfde als de daad van moord. Jezus heeft te maken met het hart en de verbeelding en fantasie van mensen.

v28: "Wie wellustig naar een vrouw kijkt, heeft in zijn hart al overspel met haar gepleegd." Daarna zegt Hij het oog "uit te rukken" - de methode waarmee lust wordt gedemonstreerd, en "uw rechterhand af te hakken" - de hand staat voor actie ondernemen tegen de lust van het oog. Dus Hij zegt: reken af met de lust, reken af met de verbeelding van de plannen om de lust met die andere persoon te consumeren. Reken ermee af. Snijd je gedachten af, je verbeelding, denk aan andere dingen.

In deze context is overspel de daad van een getrouwd persoon die zich inbeeldt seks te hebben met iemand anders dan zijn of haar echtgenoot. Overspel is de lust, de verbeelding, de fantasie. Jezus zei dat je de lust van het oog en de gedachte aan actie moet afsnijden voordat je daadwerkelijk de daad doet.

Overspel versus ontucht
"Indien dan een man van zijn vrouw scheidt, behalve wegens hoererij, is hij schuldig aan overspel en doet hij haar overspel plegen. En wie met haar trouwt, pleegt overspel. v32

Omdat overspel de verbeelding van een affaire is, classificeert Jezus in dit vers een huwelijk dat uit lust geboren is, als overspelig. Hij classificeert een huwelijk dat gebaseerd is op lust op dezelfde manier als wij zouden kunnen zeggen: "Hij trouwde met haar om haar geld" of "Zij trouwde met hem om politieke redenen". Jezus zei dat een huwelijk dat gebaseerd is op lust en dat de oorzaak is van het uiteenvallen van een eerder huwelijk, gebaseerd is op overspel en dat de twee mensen in overspel zijn - een fantasie met elkaar en fantasie van lust.

Dit is niet in tegenspraak met de wet van de Heer over echtscheiding, maar bouwt erop voort en onthult de oorspronkelijke bedoeling dat het huwelijk vrij moet zijn van lust en dwalende ogen. Veel kerken en zelfs kerkgenootschappen begrijpen niet dat de wet van Mozes al toestond dat een man of vrouw kon hertrouwen, en dat Jezus de wet die Hijzelf aan Mozes gaf niet zou tegenspreken, denken dat Jezus zegt dat er helemaal geen reden voor echtscheiding is, behalve voor ontucht.

Dat is niet wat Hij hier zegt. Er is geen 'op zichzelf staand' vers, maar elk vers wordt afgewogen in context met andere verzen. Hij zei dat als een man verstrikt raakt in lust en overspel en om die reden zijn vrouw verlaat, zijn volgende huwelijk daarom een overspelig huwelijk is - gebaseerd op lust en fantasie.

Waarom gaf Hij in de eerste plaats de wet van echtscheiding?
In Mattheüs 19:3-9 wordt Jezus gevraagd: "Is het wettig om van een vrouw te scheiden om welke reden dan ook?" Zoals ik al vertelde over het Huis van Shammai en het Huis van Hillel, was dit een veelbesproken onderwerp. Vanwege de twee scholen van denken, probeerden ze Jezus te vangen tussen de meningen van die twee huizen.

Maar Jezus omzeilde de kwestie door naar het begin te gaan in v4-6: "Hebt gij niet gelezen, dat Hij, die hen in het begin gemaakt heeft, hen mannelijk en vrouwelijk gemaakt heeft... opdat zij hun gezinnen zouden verlaten om zich aan elkander vast te klampen en tot één vlees te worden. Wat God heeft samengebracht, laat geen mens scheiden."

Met andere woorden, in antwoord op hun vraag of zij konden scheiden om welke reden dan ook, zei Jezus nee. Het hoogste en beste is dat ze hun hele leven één blijven. "Wat God heeft samengebracht, laat de mens niet scheiden."

Echtscheiding wordt gegeven in geval de ene echtgenoot zijn hart verhardt tegen de andere
Maar zij bleven volhouden en vroegen of dat de oorspronkelijke bedoeling was toen God een echtscheiding regelde? Dus Jezus ging in v8 verder dan de geschreven wet, naar het hart van de wet. "Mozes (de wet) gaf de scheidingswet vanwege de hardheid van uw harten. Maar vanaf het begin was het niet zo."

Jezus onthult hier de ware bedoeling achter de wet van echtscheiding: Het werd gegeven vanwege de verharding van het hart van de ene echtgenoot tegenover de andere. Onder die voorwaarde, de hardheid van het hart, werd de scheidingswet gegeven. Jezus rechtvaardigde het Huis van Shammai die zei dat echtscheiding alleen was voor ernstige redenen zoals ontucht, misbruik, verlating en dergelijke - waarmee hij aangaf dat hij begreep dat het werd toegestaan voor situaties waarin één echtgenoot zijn hart verhardde tegen de ander.

Dit is de reden waarom Paulus later in 1Corintiërs 7:15 zou schrijven dat als een gelovige echtgenoot getrouwd is met een ongelovige die wil scheiden, laat hem dan gaan. Dat geeft aan dat de ongelovige zijn hart had verhard tegen diens echtgenoot, en Paulus zei: laat hem gaan.

Het Woord en de Geest zijn het eens
Als we geloven dat de Heilige Geest iets doet in de wereld, dan zullen we het vinden in het Woord. Zo niet, dan is het niet de Heilige Geest. Als we geloven dat iets in het Woord staat, dan zullen we zien dat de Heilige Geest het door de eeuwen heen in het lichaam van Christus eens is met dat begrip, tot in onze tijd.

Als het gaat om echtscheiding en wat ik hierboven heb gezegd van wat ik geloof dat het Woord zegt, laat me dit vragen aan diegenen die dit lezen en die getrouwd zijn geweest, gescheiden zijn en misschien hertrouwd: Is de Heer nog steeds bij je zoals Hij daarvoor was? Heeft Hij jou ooit behandeld

als een tweederangs burger van het koninkrijk door Zijn Geest aan je te onthouden? (Of hebben de kerk en de kerkcultuur je dat gevoel gegeven?)

Dus als wat ik heb gedeeld in evenwicht is, laat me dan diegenen vragen die gescheiden zijn, of gescheiden en hertrouwd: Is de Heilige Geest nog bij je? Zegent Hij je nog steeds? Als het antwoord ja is, dan is dit evenwichtige begrip van het Woord bevestigd door de Heilige Geest in jouw leven.

Er zijn er die het Woord anders verstaan, en geloven dat iemand die gescheiden is, onder geen enkele voorwaarde kan hertrouwen. Toch belooft God Israël te hertrouwen in het Nieuwe Verbond. Kunnen wij Zijn voorbeeld niet volgen? Is het niet een bewijs dat God jou niet als een tweederangs burger ziet, als Hij nog steeds met jou is? Toonde Hij genade en was Zijn aanwezigheid bij je toen je door de scheiding ging? Is Hij nu niet bij jou? Rust dus. Hij heeft vrede met je.

Hoe zit het met leiderschap als 'de man van één vrouw', uit 1Timoteüs 3:12?
"Laat de diakenen (dienaren/ministers) de man van één vrouw zijn, die hun kinderen en hun eigen huizen goed besturen."

Vanuit dit vers zeggen sommige denominaties en leraren dat als een man gescheiden is, hij (of zij) niet in leiderschap kan zijn. Maar als je die logica doortrekt, betekent dit dat diakenen getrouwd moeten zijn, dus Paulus zou gediskwalificeerd zijn als diaken omdat hij vrijgezel was. Zie je hoe die logica uit elkaar valt?

Waar Paulus het over had, was polygamie, wat gebruikelijk was in die tijd. Wat velen in het westen schokt, is te vernemen dat het vandaag de dag nog steeds een probleem is in delen van Afrika, het Midden-Oosten, en India in het bijzonder. In cwowi hebben we vaak te maken met mensen die een vrouw hebben uit een gearrangeerd huwelijk, gesloten toen ze kinderen waren, en ook een vrouw hebben op wie ze als volwassene verliefd zijn geworden. Soms kan het gearrangeerde huwelijk nietig worden verklaard door de familie van de bruid een groot bedrag te betalen, zodat zij hun gezicht kunnen redden en het huwelijkscontract ontbonden kan worden.

Ik zou je kunnen vertellen over voormalige Moslims die de laatste jaren tot de Heer zijn gekomen, waaronder één met 17 vrouwen, wat het laatste was wat ik hoorde, en een andere zeer rijke man in het Midden-Oosten met meer dan 35 vrouwen. Ik zou je kunnen vertellen over gearrangeerde huwelijken uit India en delen van Afrika, waarvan sommige goed hebben gewerkt, en andere niet.

Deze kwesties van vandaag zijn dus net zo relevant als in de tijd van Paulus, toen hij zei dat als een getrouwde man het leiderschap wil aanvaarden, hij maar één vrouw mag hebben. Nogmaals, het Woord en de Geest zijn het hierover eens, ik zie het bijna maandelijks hier in ons netwerk. Hé mensen, wij zijn alleen maar om de vis te vangen, God is degene die ze schoonmaakt, lol.

Samenvatting
Ik hoop dat de lezer Gods genade en barmhartigheid in dit onderwerp ziet, in de onverwachte tragedies van het leven, zoals echtscheiding. Zijn hoogste en beste was, zoals Jezus zei, dat eenmaal verenigd, zij voor het leven zo blijven. Maar toen Hij het huwelijk schiep, moest Hij ook een uitweg bieden. Om het huwelijk te scheppen voor gebrekkige mensen, moest Hij ook een uitweg bieden.

In 1Corintiërs 10:13 staat dat God niet zal toestaan dat wij meer beproefd worden dan wij aankunnen, en wanneer die beproeving komt, zal Hij ons een uitweg bieden zodat wij het kunnen volhouden. Soms, zoals Jezus onderwees, als de ene echtgenoot verhard raakt tegen de andere en er geen weg meer terug is, is echtscheiding Gods weg om te ontsnappen. God gaf het omdat Hij liefde is, opdat er een nieuwe start zou zijn, zoals de Mozaïsche wet zegt. (Die Jezus niet kon tegenspreken en ook niet tegensprak)

Niets wat Jezus zei was in tegenspraak met de wet van Mozes, die Hij als Christus aan Mozes gaf. Onthoud dat. Jezus spreekt Zichzelf niet tegen, en het NT is gebouwd op het Oude. Een gescheiden paar is vrij om te hertrouwen, zegt de wet van Mozes. Jezus zei dat het niet de oorspronkelijke bedoeling was, maar voorzien vanwege harde harten. Vind daar je vrede in. Rust daarin.

Als je Gods 'ontsnapping' hebt moeten gebruiken in een mislukt huwelijk, weet dan dat zoals Christus toen in je was, Hij nu in je is. Niets is minder geworden, niets is afgenomen, geen geestelijke wolk

boven je hoofd die jou als 'onrein' markeert. Het bewijs is Zijn voortdurende genade aan jou, Zijn voortdurende aanwezigheid in jouw leven, in jouw hart.

Sorry dat dit zo lang was, het is een groot onderwerp. Als je het er niet mee eens bent, geen probleem, laat ons dan verder gaan met de fellowship rond wat en over Wie we het wel eens zijn. Hij aanvaardt ons beiden, maar dit is evenwicht, toepasbaar in het 'echte leven', en bevestigd door Zijn Geest in ons leven.
Volgende week een nieuw onderwerp van 'Vragen die mij gesteld worden'.
Tot dan,
zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en email me op cwowi@aol.com